

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2020. gada 8. oktobrī (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – Atbrīvojumi – 132. panta 1. punkta g) apakšpunkts – Pakalpojumi, kas ir cieši saistīti ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošinājumu – Atzinumu par veselības aprūpes nepieciešamību sagatavošana – Nodokļa maksātājs, kuru ir pilnvarojis veselības aprūpes apdrošināšanas medicīniskais dienests – Organizācijas, kuras ir atzītas par sociālās labklājības struktūrm

Lietā C-657/19

par līgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2019. gada 10. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 4. septembrī, tiesvedībā

Finanzamt D

pret

E,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: trešās palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*] (referente), kura pilda astotās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši F. Biltšens [*F. Biltgen*] un L. S. Rosi [*L. S. Rossi*],

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ģemot vērā rakstveida procesū,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Finanzamt D* vērā – *P. Kröger*, pārstāvis,
- Vācijas valdības vērā – *J. Möller* un *S. Eisenberg*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vērā – *L. Mantl* un *L. Lozano Palacios*, pārstāvji,

ģemot vērā pāc ģenerālvokāta uzklaušāšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas

2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 132. panta 1. punkta g) apakšpunktā.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Finanzamt D* (turpmāk tekstā – “nodokļu administrācija”) un E par atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa (PVN) saistībā ar pakalpojumiem, kurus E tika sniegusi kā veselības aprūpes apdrošināšanas fonda medicīniskā dienesta apakšuzņēmēja, gatavodama atzinumus par veselības aprūpes nepieciešamību šajā fondā apdrošinātajām personām.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 PVN direktīvas IX sadaļas 1. nodaļas “Vispārīgi noteikumi” 131. pantā ir paredzēts:

“Šīs sadaļas 2. līdz 9. nodaļā paredzētos atbrīvojumus, neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro saskaņā ar noteikumiem, ko dalībvalstis pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieautu nekādu iespējamu krāpšanu, izvairīšanos un ļaunprātīgu izmantošanu.”

4 PVN direktīvas IX sadaļas 2. nodaļas virsraksts ir “Atbrīvojumi konkrētām darbībām sabiedrības interesēs”. Šajā nodaļā ir ietverts šīs direktīvas 132.–134. pants.

5 Saskaņā ar minētās direktīvas 132. pantu:

“Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

[..]

c) medicīniskās aprūpes sniegšanu, darbojoties medicīniskās vai paramedicīniskās profesijās, ko noteikusi attiecīgā dalībvalsts;

[..].

g) pakalpojumu sniegšanu un preču piegādes, kas ir cieši saistītas ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošināšanu, tostarp tādās, ko veic veco ļaužu pansionāti, publisko tiesību subjekti vai citas struktūras, kuras attiecīgā dalībvalsts atzinusi par sociālās labklājības struktūrām;

[..].”

6 PVN direktīvas 134. pantā ir noteikts:

“Preču piegādei vai pakalpojumu sniegšanai nepiešķir 132. panta 1. punkta b), g), h), i), l), m) un n) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu, ja:

a) preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana nav būtiski svarīga atbrīvotajiem darījumiem;

[..].”

Vācijas tiesību akti

7 *Umsatzsteuergesetz* (Apgrozējuma nodokļa likums) redakcijā, kas piemērojama pamatlietai (*BGBI. I* 2008, 2794. lpp.; turpmāk tekstā – “*UStG*”), 1. panta 1. punkta 1. apakšpunktā ir noteikts, ka PVN piemēro piegādēm un cita veida pakalpojumiem, ko uzņēmums ir sniedzis par atlīdzību savas uzņēmējdarbības ietvaros valsts teritorijā.

8 Saskaņā ar *UStG* 4. pantu no nodokļa ir atbrīvoti šādi minētā likuma 1. panta 1. punkta 1) apakšpunktā minētie darījumi:

“[..]

14. a) medicīniskās aprūpes sniegšana, darbojoties ārstā, zobārstā, dziedniekā (*Heilpraktiker*), fizioterapeitā, vecmātes, vai jebkādas citas līdzīgās medicīniskās vai paramedicīniskās darbības ietvaros. [..]

b) ievietošana stacionārā un medicīniskā aprūpē, tostarp diagnostikā, medicīniskās pārbaudes, profilakse, rehabilitācija, dzemdniecība un pansionāta pakalpojumi, kā arī ar tiem cieši saistītās darbības, ko veic publisko tiesību subjekti. [..]

15. Pakalpojumi, ko tiesību aktos paredzētās sociālā nodrošinājuma iestādes [..]:

a) nodrošina savstarpēji,

b) sniedz apdrošinātājam personām [..].

15a. Pakalpojumi, ko veselības apdrošināšanas iestādes medicīniskie dienesti ([*Sozialgesetzbuch* (Sociālā nodrošinājuma kodekss) V grāmatas] 278. pants) [..] sniedz cits citam vai likumā paredzētajām iestādēm [..].

16. Ar fiziski, garīgi slimu vai atpalikušu personu, kam vajadzīga palīdzība, aprūpes vai kopšanas iestāžu darbību cieši saistīti pakalpojumi, kurus sniedz:

[..]

k) [no 2013. gada 1. jūlija: 1)] struktūras, kurās iepriekšējā kalendārā gadā aprūpes un kopšanas izmaksas pilnā apmērā vai lielākajā daļā, proti, vismaz 40 % gadījumu [no 2013. gada 1. jūlija – 25 %], ir segušas valsts sociālās apdrošināšanas vai sociālās aprūpes iestādes [..].”

9 Sociālā nodrošinājuma kodeksa XI grāmatas 18. pants, redakcijā, kas ir piemērojama pamatlietai (*BGBI. I* 2012, 2246. lpp.; turpmāk tekstā – “*SGB XI*”), ir paredzēts:

“1. Veselības apdrošināšanas fondi uzdod veselības apdrošināšanas iestādes medicīniskajam dienestam vai citiem neatkarīgiem ekspertiem pārbaudīt, vai ir izpildīti veselības aprūpes nepieciešamības nosacījumi un novērtēt tās nozīmi. Šajā pārbaudēs veselības aprūpes apdrošināšanas fonda norokots medicīniskais dienests vai pilnvarotie eksperti, izmeklējot apdrošināto personu, noskaidro grūtības, ar kurām tā sastopas, veidama 14. panta 4. punktā minētos uzdevumus, kā arī nepieciešamās palīdzības raksturu, apjomu un iespējamo ilgumu, un nosaka, vai pastāv būtisks ierobežojums attiecībā uz spēju apmierināt ikdienas vajadzības [..]. Turklāt gadījumos, kad tas ir nepieciešams, ir jāparedz piemēroti, nepieciešami un saprātīgi pasākumi, ar kuriem novērst, mazināt vai aizkavēt aprūpes nepieciešamību, tostarp, medicīniskie rehabilitācijas un reintegrācijas pakalpojumi; šajā gadījumā apdrošinātājam personām ir tiesības saņemt medicīniskos rehabilitācijas un reintegrācijas pakalpojumus no attiecīgās iestādes [..].

[..]

7. Medicīniskā dienesta uzdevumus veic ārsti, cieši sadarbojoties ar aprūpes darbiniekiem un citiem kompetentiem profesionāļiem. [..]”

10 SGB XI 53. bis pants ir noteikts:

“*Spitzenverband Bund der Pflegekassen* (Veselības aprūpes apdrošināšanas fondu asociācija) pieņem pamatnostādnes sociālās aprūpes apdrošināšanas jomā:

1. par veselības aprūpes apdrošināšanas fondu sadarbību ar medicīniskajiem dienestiem;
2. par vienota novērtējuma ieviešanu un nodrošināšanu;
3. par ziņojumiem un statistiku, ko sniedz medicīniskie dienesti;
4. par novērtējumu un konsultāciju kvalitātes nodrošināšanu [..];
5. par papildu un pastāvīgas apmēcības principiem.

Nostādnes tiek iesniegtas apstiprināšanai Federālajai veselības ministrijai. Tās ir saistošas medicīniskajiem dienestiem”.

11 *Richtlinien des Spitzenverbandes Bund der Pflegekassen (GKV-Spitzenverband) zur Begutachtung von Pflegebedürftigkeit (Begutachtungsrichtlinien – BRi)* (Veselības aprūpes apdrošināšanas fondu asociācijas (obligātās veselības apdrošināšanas iestāžu asociācija) pamatnostādnes par veselības aprūpes nepieciešamības novērtējumu (Novērtējuma pamatnostādnes)) B1 sadaka, kas izteikta 2009. gada 8. jūnija redakcijā, tostarp ir paredzēts, ka “vērtējums veic apmēcīti un kvalificēti eksperti”, kuru vidū ir “ārsti, medicīnas mācītāji un citi profesionāļi, kas ir pieejami medicīniskajam dienestam ikdienas pienākumu izpildei”. B1 sadaka ir noteikts, ka, “lai atbildētu uz pieteikumu iesniegšanas izmaksām un pašiem tehniskiem jautājumiem, medicīnas dienests var piesaistīt ārstus, medmācītājus vai citus kvalificētus speciālistus, kas darbojas kā ārsts personāls”. Saskaņā ar minēto sadaku, “ja izņēmuma kārtā pakalpojums sniedz individuāli praktizējoši ārsti, medmācītāji, kas strādā dienestā, kuri sniedz aprūpi mājās, uzņēmumi, kas sniedz maksas aprūpes pakalpojumu, kā arī personas, kuras ir pašnodarbinātās personas veselības aprūpes jomā, ir jānovērš interešu konfliktu rašanās”.

12 Attiecībā uz ekspertu kvalifikāciju prasībām, kas noteiktas *Richtlinien des GKV-Spitzenverbandes zur Zusammenarbeit der Pflegekassen mit anderen unabhängigen Gutachtern (Unabhängige Gutachter-Richtlinien – UGuRiLi)* (Veselības aprūpes apdrošināšanas fondu asociācijas pamatnostādnes par veselības aprūpes apdrošināšanas fondu sadarbību ar citiem neatkarīgiem ekspertiem (Pamatnostādnes par neatkarīgiem ekspertiem)) 2. punktu, kas izteikts 2013. gada 6. maija redakcijā, tostarp ir noteikti “profesionālātes kritēriji”, kuri ir “nepieciešami eksperta pienākumu veikšanai pamatnostādņu par veselības aprūpes nepieciešamības konstatēšanas procedūru izpratnē, kā arī, balstoties uz novērtējuma instrumenta konkretizāšanu saskaņā ar [SGB XI] (Novērtējuma pamatnostādnes BRi). Saskaņā ar minēto 2. punktu akreditētie ārsti izpilda šos kritērijus atbilstoši šajam pašam punktam izvirzītajām prasībām.

Fakti un prejudiciālie jautājumi

13 Atbildētāja pamatlieta ir diplomāta medmāsa, kura ieguvusi medicīnisko pamatizglītību un akadēmisko izglītību mācītājas jomā, kā arī tūlītīgā kvalitatē vadības specialitātē veselības aprūpes jomā. Savā profesionālajā darbībā viņa veic arī ar nodokli apliekamu

pedagoģisko darbu k? pasniedz?ja vesel?bas apr?pes jom?.

14 Laikposm? no 2012. gada l?dz 2014. gadam atbild?t?ja pamatliet? gatavoja atzinumus *Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Niedersachsen* (Lejassaksijas vesel?bas apdrošin?šanas iest?des medic?niskais dienests; turpm?k tekst? – “MDK”) viet? par apr?pes nepieciešam?bu atseviš?iem pacientiem, lai noteiktu, k?d? apm?r? vi?iem ir ties?bas sa?emt vesel?bas apr?pes apdrošin?šanas fonda samaks?tos vesel?bas apr?pes pakalpojumus. Šaj? laikposm? MDK vi?ai par šiem pakalpojumiem katru m?nesi izrakst?ja r??inu, nenor?dot PVN. Atbild?t?ja pamatliet? šos pakalpojumus uzr?d?ja k? atbr?votus no PVN.

15 P?c p?rbaudes nodok?u administr?cija uzskat?ja, ka vesel?bas apr?pes nepieciešam?bas nov?rt?šana nav darb?ba, kas b?tu atbr?vota no PVN saska?? ar valsts ties?bu vai Eiropas Savien?bas ties?bu norm?m. L?dz ar to t? ar 2015. gada 3. febru?ra l?mumiem palielin?ja iepriekš deklar?to apgroz?jumu par MDK apr??in?taj?m neto summ?m un saska?? ar šo l?mumu noteica PVN par 2012. un 2013. gadu, k? ar? avansa maks?jumus par 2014. gada pirmajiem tr?s ceturkš?iem.

16 Apstr?d?dama šos l?mumus, atbild?t?ja pamatliet? v?rs?s attiec?gaj? pirm?s instances ties? ar pras?bu, kuru š? tiesa b?t?b? apmierin?ja. Pamatojoties uz PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta g) apakšpunktu, min?t? tiesa uzskat?ja, ka ekspert?zes atzinuma vesel?bas apr?pes jom? sagatavošana ir atbr?vota no PVN, jo t? ir “[pakalpojumu] sniegšan[a] [..], kas ir cieši saist?t[a] ar soci?lo apr?pi un soci?lo nodrošin?šanu” š?s ties?bu normas izpratn?. Šaj? kontekst? t? nor?d?ja, ka kopš 2012. gada novembra atbilstoši ties?bu aktiem vesel?bas apr?pes apdrošin?šanas fondiem bija ties?bas uzdot neatkar?giem ekspertiem veikt apdrošin?to personu nov?rt?šanu, l?dz ar to, t? k? MDK bija pilnvarojusi atbild?t?ju pamatliet?, vi?a var?ja izmantot šo atbr?vojumu.

17 Nodok?u administr?cija iesniedza kas?cijas s?dz?bu iesniedz?jties?, apgalvodama, ka PVN atbr?vojumu regul?još?s valsts ties?bu normas, atbilstoši kur?m pamatliet? apl?kotajiem nov?rt?šanas pakalpojumiem netiek paredz?ts piem?rot atbr?vojumu, atbilstot Savien?bas ties?b?m.

18 Iesniedz?jtiesa nor?da, ka saska?? ar valsts ties?b?m atbild?t?ja pamatliet? nevarot sa?emt atbr?vojumu no PVN par attiec?gajiem nov?rt?šanas pakalpojumiem. Tom?r š? tiesa neizsl?dz, ka t? var?tu tieši atsaukties uz PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta g) apakšpunkt? paredz?to atbr?vojumu attiec?b? uz pakalpojumiem, kas ir cieši saist?ti ar soci?lo apr?pi un soci?lo nodrošin?šanu.

19 Min?t? tiesa uzskata, ka tom?r nav skaidrs, vai atbild?t?ja pamatliet? var?tu izmantot šo atbr?vojumu. Lai t? šo atbr?vojumu var?tu sa?emt, ir j?b?t izpild?tiem diviem nosac?jumiem. Pirmk?rt, attiec?b? uz nosac?jumu, saska?? ar kuru attiec?gajiem pakalpojumiem ir j?b?t b?tiski svar?giem un cieši saist?tiem ar soci?lo apr?pi un soci?lo nodrošin?jumu, var uzskat?t, ka šis nosac?jums ir izpild?ts, ?emot v?r?, ka vesel?bas apr?pes nepieciešam?bas nov?rt?šanas pakalpojumi, k?dus sniedz atbild?t?ja pamatliet?, ?auj attiec?gajam vesel?bas apr?pes apdrošin?šanas fondam nov?rt?t t? apdrošin?to personu situ?ciju, lai noteiktu vi?u ties?bas sa?emt soci?l?s apr?pes un soci?l? nodrošin?juma pakalpojumus.

20 Tom?r šaj? zi?? past?vot šaubas, jo saska?? ar iesniedz?jtiesas judikat?ru, kur? ir atsauce uz 2015. gada 12. marta spriedumu “*go fair*” *Zeitarbeit* (C?594/13, EU:C:2015:164), pakalpojumi netiek uzskat?ti par cieši saist?tiem ar soci?lo pal?dz?bu, ja tie tiek sniegti nevis tieši apr?p?jamajai personai, bet gan iest?dei, kurai šie pakalpojumi ir nepieciešami, lai šai personai sniegtu no nodok?a atbr?votus pakalpojumus.

21 Turkl?t 2003. gada 20. novembra spriedum? *Unterpertinger* (C?212/01, EU:C:2003:625)

Tiesa esot noraidījusi tiesību uz atbrīvojuma no nodokļa pastāvīšanu atbilstoši PVN direktīvas 132. panta 1. punkta g) apakšpunktam situācijā, kas ir salīdzināma ar pamatlīdī aplūkoto situāciju un kas attiecas uz ekspertīzes atzinuma sagatavošanu par personas veselības stāvokli invaliditātes pensijas piešķiršanas nolūkumam.

22 Otrkārt, jābūt jāatzīst, ka veselības aprūpes nepieciešamības novērtējuma pakalpojumi, kādus ir sniegusi atbildīgā pamatlīdī, ir pakalpojumi, kas cieši saistīti ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošināšanu, rastos jautājums, vai attiecīgā pakalpojumu sniedzēju var kvalificēt kā tādus, kuru attiecīgā dalībvalsts ir atzinusi par sociālās labklājības struktūru, un līdz ar to tiktu izpildīti otrs nosacījums, kas paredzēts PVN direktīvas 132. panta 1. punkta g) apakšpunktā.

23 Šajā ziņā, pirmkārt, iesniedzējtiesa neizslēdz, ka šāda atzīšana var izrietēt no tā, ka attiecīgais pakalpojumu sniedzējs ir sniedzis savus pakalpojumus kā apakšuzņēmējs tādās valsts tiesībās atzītas struktūras vietā kā šajā gadījumā – MDK, ņemot vērā, ka jūdzienā “valsts tiesībās atzīta struktūra” var ietvert arī fiziskas personas vai privātas organizācijas, kuru mērķis ir peļņas gūšana. Lai gan dalībvalstīm ir jāpieņem noteikumi par šādu struktūru atzīšanu, un saskaņā ar iesniedzējtiesas judikatūru par labklājības struktūru nav uzskatāmi šādas struktūras apakšuzņēmēji, pie cita secinājuma varētu nonākt, balstoties uz to, ka saskaņā ar pamatnostādņu par veselības aprūpes nepieciešamības novērtējumu tiesību normās MDK ir paredzēta iespēja uzdot novērtējuma veikšanu trešajām personām.

24 Otrkārt, ja šajā saistībā ar apakšuzņēmuma līgumu vien nepietiktu, iesniedzējtiesa var lasīt noskaidrot, vai atzīšana par labklājības struktūru varētu izrietēt no tā, ka ar apakšuzņēmēju saistītās izmaksas sedz sociālā nodrošinājuma iestādes, jo saskaņā ar Savienības tiesībām šajā ziņā izmaksu segšana ir būtisks elements. Tomēr šajā gadījumā attiecīgais veselības aprūpes apdrošināšanas fonds sedz šīs izmaksas tikai netieši un vienotas likmes veidā, proti, ar MDK starpniecību, kas maksā atlīdzību apakšuzņēmējam. Saskaņā ar iesniedzējtiesas judikatūru ar to, ka sociālā nodrošinājuma iestādes netieši sedz izmaksas, var būt pietiekami, bet šajā ziņā pastāv šaubas, jo Vācijas likumdevējs, transponējot PVN direktīvu, šajā kontekstā ir daļēji atsaucies uz jūdzienu “darba samaksa”, kas var nozīmēt, ka sociālā nodrošinājuma iestādei izmaksas ir jāsedz apzināti un tieši.

25 Treškārt, iesniedzējtiesa var lasīt noskaidrot, vai gadījumā, ja sociālā nodrošinājuma iestāde ar apakšuzņēmēju saistītās izmaksas sedz netieši, šā apakšuzņēmēja atzīšana par labklājības struktūru var būt atkarīga no nosacījuma, ka faktiski ir jābūt noslēgtam līgumam ar sociālās aprūpes vai sociālās apdrošināšanas iestādi, vai arī pietiek ar to, ka saskaņā ar valsts tiesību aktiem šāds līgums var tikt noslēgts. Šajā ziņā tādā norādā, ka kopš 2012. gada 30. oktobra valsts tiesībās veselības aprūpes apdrošināšanas fondiem ir paredzēta iespēja uzdot neatkarīgiem ekspertiem MDK vietā novērtēt apdrošināto personu veselības aprūpes nepieciešamību. Šiem neatkarīgiem ekspertiem ir jāatbilst kvalifikācijas prasībām, kas sīki noteiktas šo fondu pieņemtajās pamatnostādņās. Varētu uzskatīt, ka šādā situācijā pastāv līgums, ja vien tas atbilst Savienības tiesībām.

26 Šādos apstākļos *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija) ir nolūmusi apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai tādās apstākļos, kādi ir pamatlīdī, kad [MDK] vietā nodokļu maksātājs sagatavo atzinumus par veselības aprūpes nepieciešamību pacientam, šā darbība ir uzskatāma par darbību, kas ietilpst [PVN] direktīvas 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta piemērošanas jomā?”

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

a) Vai, lai atzītu uzņēmēju par sociālās labklājības struktūru [PVN] Direktīvas 132. panta 1.

punkta g) apakšpunkta izpratnē, ir pietiekami, ka tas sniedz pakalpojumu k? apakšuz??m?js t?das strukt?ras uzdevum?, kas saska?? ar valsts ties?bu aktiem ir atz?ta par soci?l?s labkl?j?bas strukt?ru [PVN] Direkt?vas 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta noz?m??

b) Ja atbilde uz otr? jaut?juma a) punktu ir noraidoša – vai t?dos apst?k?os k? pamatliet?, kad vesel?bas apr?pes apdrošin?šanas fondi samaks? [PVN] Direkt?vas 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē atz?tas strukt?ras izdevumus vienotas likmes veid?, šis fakts ir pietiekams, lai ar? š?s strukt?ras apakšuz??m?ju uzskat?tu par [dal?bvalsts] atz?tu [labkl?j?bas] strukt?ru?

c) Ja atbilde uz otr? jaut?juma a) un b) punktu ir noliedzoša – vai dal?bvalsts var noteikt, ka atz?šana par labkl?j?bas strukt?ru ir atkar?ga no t?, vai nodok?u maks?t?js faktiski ir nosl?dzis l?gumu ar soci?l?s apr?pes vai soci?l? nodrošin?juma iest?di, vai ar? atz?šanai pietiek ar to, ka l?gums var?tu tikt nosl?gts saska?? ar valsts ties?bu aktiem?”

Par prejudici?lajiem jaut?jumiem

27 Ar uzdotajiem jaut?jumiem, kuri ir j?izskata kop?, iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka:

– atzinuma par vesel?bas apr?pes nepieciešam?bu sagatavošana vesel?bas apr?pes apdrošin?šanas fonda medic?nisk? dienesta viet? – vesel?bas apr?pes apdrošin?šanas fondam šos atzinumus izmantojot, lai noteiktu, k?d? apm?r? fonda apdrošin?taj?m person?m ir ties?bas sa?emt apr?pes un soci?l?s nodrošin?šanas pakalpojumu, – ir uzskat?ma par t?du pakalpojumu sniegšanu, kas ir cieši saist?ti ar soci?lo apr?pi un soci?lo nodrošin?šanu;

– ar šo ties?bu normu netiek pie?auts, ka šo ekspertu neatz?st par soci?l?s labkl?j?bas strukt?ru, lai gan, pirmk?rt, vi?š sniedz savus pakalpojumus k? apakšuz??m?js, sagatavodams atzinumus par vesel?bas apr?pes nepieciešam?bu p?c min?t? medic?nisk? dienesta, kurš ir atz?ts par š?du strukt?ru, l?guma, otrk?rt, izmaksas, kas saist?tas ar šo atzinumu sagatavošanu, netieši un vienotas likmes veid? sedz attiec?gais vesel?bas apr?pes apdrošin?šanas fonds un, trešk?rt, min?tajam ekspertam saska?? ar valsts ties?bu norm?m ir iesp?ja nepastarpin?ti nosl?gt l?gumu par min?to atzinumu sagatavošanu ar šo fondu, lai t?d?j?di tas tiktu atz?ts [par labkl?j?bas strukt?ru], bet eksperts š?du iesp?ju nav izmantojis.

28 No past?v?g?s judikat?ras izriet, ka j?dzieni, kas ir izmantoti, lai raksturotu PVN direkt?vas 132. pant? ietvertos atbr?vojumus no nodok?a, ir interpret?jami šauri. Tom?r šo j?dzienu interpret?cijai ir j?atbilst min?to atbr?vojumu m?r?iem un j?iev?ro kop?j?s PVN sist?mas pamat? esoš?s nodok?u neitralit?tes principa pras?bas. Tom?r pras?ba piem?rot šauru interpret?ciju nenoz?m?, ka min?taj? 132. pant? nor?d?to atbr?vojumu defin?šan? lietotie j?dzieni ir j?interpret? t?d? veid?, ka atbr?vojumi zaud?tu savu iedarb?bu (spriedums, 2012. gada 15. novembris, *Zimmermann*, C?174/11, EU:C:2012:716, 22. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

29 Run?jot par PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta g) apakšpunkt? paredz?t? atbr?vojuma m?r?i, ar to ir paredz?ts, nodrošinot labv?l?g?ku attieksmi PVN jom? dažiem visp?r?jas noz?mes soci?l?s labkl?j?bas nozar? sniegtiem pakalpojumiem, samazin?t šo pakalpojumu izmaksas un t?d?j?di padar?t tos pieejam?kus priv?tperson?m, kas tos var?tu izmantot (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2016. gada 21. janv?ris, *Les Jardins de Jouvence*, C?335/14, EU:C:2016:36, 41. punkts).

30 K? izriet no š?s ties?bu normas formul?juma, taj? paredz?tais atbr?vojums ir piem?rojams pakalpojumu sniegšanai un pre?u pieg?d?m, kuras, pirm?m k?rt?m, ir “cieši saist?tas ar soci?lo apr?pi un soci?lo nodrošin?šanu” un kuras, otrk?rt, “veic [...] publisko ties?bu subjekti vai citas strukt?ras, kuras attiec?g? dal?bvalsts atzinusi par soci?l?s labkl?j?bas strukt?r?m” (šaj? noz?m?)

skat. spriedumu, 2012. gada 15. novembris, *Zimmermann*, C-174/11, EU:C:2012:716, 21. punkts).

31 Pirmkārt, attiecībā uz nosacījumu, ka pakalpojumu sniegšanai ir jābūt cieši saistītai ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošināšanu, šis nosacījums ir jāinterpretē, ņemot vērā PVN direktīvas 134. panta a) punktu, kur visos gadījumos tiek prasīts, lai attiecīgā preču piegāde vai pakalpojumu sniegšanas pakalpojumi būtu būtiski svarīgi ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošināšanu saistīto darījumu īstenošanai (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 9. februāris, *Stichting Kinderopvang Enschede*, C-415/04, EU:C:2006:95, 24. un 25. punkts).

32 Šajā lietā iesniedzējtiesa norāda, ka pamatlietā aplūkoto pakalpojumu sniegšana, proti, atzinumu par veselības aprūpes nepieciešamību sagatavošana, principā atbilstot šim nosacījumam, jo – saskaņā ar iesniedzējtiesas konstatējumiem, kuriem būtībā piekrīt Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētās ieinteresētās personas, kas ir iesniegušas apsvērumus, – šie atzinumi, kurus ir sagatavojis pienācīgi kvalificēts eksperts, ir nepieciešami, lai attiecīgais veselības aprūpes apdrošināšanas fonds varētu pareizi veikt savus sociālās aprūpes un sociālās nodrošināšanas jomas uzdevumus, tostarp, ar veselības aprūpi saistīto īstenošanas pakalpojumu samaksāšanu fondā apdrošinātajām personām.

33 Minētajai tiesai tomēr ir šaubas, ka no Tiesas judikatūras varētu izrietēt, ka pakalpojumi – pat ja tie ir nepieciešami, lai nodrošinātu sociālās aprūpes un sociālā nodrošinājuma pakalpojumu pareizu sniegšanu, – tomēr netiek uzskatīti par cieši saistītiem ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošinājumu gadījumā, ja tie tiek sniegti nevis tieši aprūpējamajai personai, bet citam nodokļu maksātājam, kam šie pakalpojumi ir nepieciešami, lai tas varētu nodrošināt pats savu no nodokļa atbrīvoto pakalpojumu sniegšanu.

34 Šajā ziņā, pirmām kārtām, lai gan ir taisnība, ka tas izriet no PVN direktīvas 132. panta 1. punkta g) apakšpunktā ietvertās norādes uz veco ņažu pansionātu sniegtajiem pakalpojumiem, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums it paši attiecas uz atbalsta un aprūpes pakalpojumiem, ko personas, uz kurām attiecas minētās sociālās aprūpes un sociālās nodrošināšanas pasākumi, saņem tieši, ne minētās tiesību normas formulējumā, ne tās mērķā nav norādīts, saskaņā ar kurām no šā atbrīvojuma būtu izslēgti pakalpojumi, kuri – lai arī minētajām personām netiek sniegti tieši – tomēr ir ne mazāk svarīgi, lai tiktu nodrošināta sociālās aprūpes un sociālās nodrošināšanas darbību izpilde. Tā tas var būt tādā pakalpojumu sniegšanas gadījumā kā pamatlietā aplūkotie, kas ņauj par šo darbību veikšanu atbildīgajai iestādei noskaidrot, vai ieinteresētajām personām ir tiesības saņemt sociālās aprūpes un sociālās apdrošināšanas pakalpojumus un atbilstoši pieņemt lēmumus šajā ziņā.

35 No vienas puses, ņemot vērā PVN direktīvas 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta formulējumu, šajā tiesību normā nav paredzēts neviens nosacījums attiecībā uz darījumu saņēmēju, kas atbrīvots no nodokļa, toties tajā tiek piešķirta nozīme šo darījumu būtiskajam raksturam, kā arī tādā uzņēmēja statusam, kurš sniedz pakalpojumus vai piegādā attiecīgās preces (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2016. gada 21. janvāris, *Les Jardins de Jouvence*, C-335/14, EU:C:2016:36, 46. punkts).

36 No otras puses, kā to ir uzsvērusi Vācijas valdība, pamatlietā aplūkoto atbrīvojuma no nodokļa mērķis, proti, samazināt minētajā tiesību normā paredzēto darījumu izmaksas, apstiprina interpretāciju, saskaņā ar kuru tādā pakalpojumu sniegšanas atbrīvojums no PVN, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, nav atkarīgs no tā, kam tie tiek sniegti, jo šie pakalpojumi ir būtiski svarīgi posms sociālās aprūpes un sociālās nodrošināšanas pasākumu veikšanai, un šo pakalpojumu aplikšana ar PVN noteikti paaugstinātu minēto darījumu izmaksas.

37 Līdz ar to, lai tādā pakalpojumu sniegšana, kas saistīta ar atzinumu par veselības aprūpes nepieciešamību sagatavošanu, tiktu uzskatīta par cieši saistītu ar sociālo aprūpi un sociālo

nodrošināšanu, nav nepieciešams, lai šie pakalpojumi tiktu sniegti tieši aprūpējamām personām (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2007. gada 14. jūnijs, *Horizon College*, C-434/05, EU:C:2007:343, 31. un 32. punkts).

38 Otrām kārtām, šajā kontekstā nav nozīmes apstāklim, ka attiecīgos pakalpojumus atbildētāja pamatlietā ir sniegusi kā apakšuzņēmēja citam nodokļu maksātājam, šajā gadījumā MDK, kuram šie pakalpojumi ir nepieciešami, lai tas varētu nodrošināt pats savus no nodokļa atbrīvotos pakalpojumus, ko MDK sniedz attiecīgajam veselības aprūpes apdrošināšanas fondam.

39 Šajā ziņā, lai gan Tiesa 2015. gada 12. marta sprieduma “*go fair*” *Zeitarbeit* (C-594/13, EU:C:2015:164) 28. punktā attiecībā uz PVN direktīvas 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta paredzēto atbrīvojumu no nodokļa ir uzskatījusi, ka tādū pakalpojumu sniegšana, kas saistīti ar cita nodokļu maksātāja nodrošināšanu ar darbiniekiem, pati par sevi nav uzskatāma par vispārīgas nozīmes pakalpojumu sniegšanu sociālās labklājības nozarē, no tās neizriet, ka atšķirīgu pakalpojumu sniegšana – proti, pakalpojumu, kas saistīti ar atzinumu par veselības aprūpes nepieciešamību sagatavošanu, un kuri paši par sevi ir būtiski svarīgi, lai attiecīgais veselības aprūpes apdrošināšanas fonds varētu pilnībā realizēt savus sociālās rakstura uzdevumus, – nav uzskatāma par cieši saistītu ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošināšanu tādā vien, ka šos pakalpojumus MDK ir sniedzis apakšuzņēmējs.

40 Turklāt ir jāatzīst, ka Padomes sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.), 13A panta 1. punkta c) apakšpunkta kontekstā (kura formulējums bez būtiskiem grozījumiem ir ticis pārņemts PVN direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunktā) 2003. gada 20. novembra sprieduma *Unterpertinger* (C-212/01, EU:C:2003:625) 43. punktā Tiesa uzskatīja, ka pakalpojums, ar kuru tiek sniegts medicīniskās ekspertīzes atzinums un kura mērķis ir atbildēt uz ekspertīzes pieprasījumu uzdotajiem jautājumiem, bet kurš tiek sniegts, lai dotu iespēju kādai trešajai personai pieņemt lēmumus ar juridisku spēku attiecībā uz attiecīgo personu vai citām personām, netiek atbrīvots no PVN kā “veselības aprūpes pakalpojuma sniegšana personai”, jo šāda pakalpojuma pamatmērķis ir nevis aizsargāt, tostarp uzturēt vai atjaunot, veselības stāvokli, veicot ar PVN atbrīvoto darījumu personai, uz kuru šīs ekspertīzes attiecas, bet izpildīt tiesību aktā vai līgumā paredzētu nosacījumu saistībā ar lēmuma par invaliditātes pensijas piešķiršanu pieņemšanas procesu.

41 Tomēr, kā ir norādījis Eiropas Komisija, no tās neizriet, ka tādū atzinumu par veselības aprūpes nepieciešamību sagatavošana, kādi ir aplūkoti pamatlietā, nebūtu būtiski svarīga un cieši saistīta ar attiecīgajam [veselības aprūpes apdrošināšanas] fondam uzticēto sociālās aprūpes un sociālās nodrošināšanas darbību izpildi.

42 Otrkārt, attiecībā uz nosacījumu, saskaņā ar kuru, lai pakalpojumu sniegšana tiktu atbrīvota no nodokļa, pakalpojumu sniedzējiem ir jābūt publisko tiesību subjektiem vai citām struktūrām, kuras attiecīgā dalībvalsts ir atzinusi par sociālās labklājības struktūrām, no Tiesas rīcībā esošajiem lietās materiāliem izriet, ka atbildētāja pamatlietā neietilpst publisko tiesību subjekta jēdziens, tādējādi viņa var saņemt attiecīgo atbrīvojumu tikai tad, ja tās ietilpst jēdzienā “citas struktūras, kuras attiecīgā dalībvalsts ir atzinusi par sociālās labklājības struktūrām” PVN direktīvas 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē.

43 Vispirms ir jāatgādina, ka PVN direktīvas 132. panta 1. punkta g) apakšpunktā nav precizēti nosacījumi un paši noteikumi, saskaņā ar kuriem par sociālās labklājības struktūrām tiktu atzītas organizācijas, kas nav publisko tiesību subjekti. Tādējādi principā katras dalībvalsts tiesības ir jāparedz noteikumi, saskaņā ar kuriem šādam organizācijām var tikt atzītas šādas

raksturs, jo šaj? zi?? dal?bvalst?m ir r?c?bas br?v?ba (šaj? zi?? skat. spriedumu, 2016. gada 21. janv?ris, *Les Jardins de Jouvence*, C?335/14, EU:C:2016:36, 32. un 34. punkts).

44 Šaj? zi?? no Tiesas judikat?ras izriet, ka, lai noteiktu, vai strukt?rai, kas nav publisko ties?bu subjekts, piem?t labkl?j?bas raksturs, valsts iest?d?m saska?? ar Savien?bas ties?b?m un valsts tiesu uzraudz?b? ir j??em v?r? vair?ki apst?k?i. Š?di apst?k?i var b?t specifisku valsts vai re?ion?lu, normat?vu vai administrat?vu, ar nodok?iem vai ar soci?lo nodrošin?jumu saist?tu noteikumu esam?ba, attiec?g? nodok?u maks?t?ja darb?b?m piem?tošais visp?r?jo interešu raksturs, apst?klis, ka citiem nodok?u maks?t?jiem, kas veic t?das pašas darb?bas, jau ir atz?ts l?dz?gs raksturs, k? ar? tas, ka lielu da?u attiec?go pakalpojumu izmaksu, iesp?jams, sedz vesel?bas apr?pes apdrošin?šanas fondi vai citas soci?l? nodrošin?juma iest?des, tostarp, gad?jumi, kad priv?tajiem saimniecisk?s darb?bas veic?jiem ir l?gumtiesiskas attiec?bas ar š?dam strukt?r?m (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2002. gada 10. septembris, *K?ugler*, C?141/00, EU:C:2002:473, 58. punkts, un 2016. gada 21. janv?ris, *Les Jardins de Jouvence*, C?335/14, EU:C:2016:36, 35. punkts).

45 Tikai tad, ja dal?bvalsts nav iev?rojusi savas r?c?bas br?v?bas robežas, nodok?a maks?t?js var atsaukties uz PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta g) apakšpunkt? paredz?to atbr?vojumu, lai iebilstu pret valsts tiesisko regul?jumu, kas nav sader?gs ar šo ties?bu normu. Š?d? gad?jum? valsts tiesai, ?emot v?r? visus atbilstošos elementus, ir j?nosaka, vai nodok?a maks?t?js ir organiz?cija, kas atz?ta par soci?l?s labkl?j?bas strukt?ru min?t?s ties?bu normas izpratn? (šaj? zi?? skat. spriedumu, 2012. gada 15. novembris, *Elsacom*, C?174/11, EU:C:2012:716, 28. un 32. punkts).

46 Konkr?taj? gad?jum?, lai gan atbild?t?ja pamatliet? k? apakšuz??m?ja sniedza savus pakalpojumus *MDK*, kurš saska?? ar V?cijas ties?b?m ir atz?ts par soci?l?s labkl?j?bas strukt?ru, atbild?t?ja pamatliet? pati nav tikusi par t?du atz?ta. Saska?? ar paskaidrojumiem, kurus it ?paši ir sniegusi nodok?u administr?cija un V?cijas vald?ba, atbilstoši *UStG* 4. panta 16. punkta k) apakšpunkt? (no 2013. gada 1. j?lija – 1) apakšpunkt?) paredz?tajiem nosac?jumiem neatkar?gie eksperti var tikt atz?ti par soci?l?s labkl?j?bas strukt?r?m, ja tie tieši nosl?dz ar vesel?bas apr?pes apdrošin?šanas fondu l?gumu par min?to pakalpojumu sniegšanu, jo š?da tieša l?guma nosl?gšana ?auj šim fondam pašam p?rliecin?ties par ekspertu profesion?lo atbilst?bu un t?d?j?di garant?t sniegto pakalpojumu kvalit?ti. Tom?r no min?tajiem paskaidrojumiem izriet, ka atbild?t?ja pamatliet? neesot nosl?gusi š?du l?gumu, l?dz ar to saska?? ar V?cijas ties?b?m t? nevarot atsaukties uz š?du atz?šanu.

47 L?dz ar to iesniedz?jtiesa, ?emot v?r? t?s otraj? jaut?jum? nor?d?to inform?ciju, v?las noskaidrot, vai V?cijas Federat?v? Republika ir p?rsniegusi savas r?c?bas br?v?bas robežas, neparedz?dama iesp?ju atz?t neatkar?gu ekspertu, kas atrodas t?d? situ?cij? k? atbild?t?ja pamatliet?, par soci?l?s labkl?j?bas strukt?ru.

48 Šaj? kontekst?, lai gan iesniedz?jtiesai šis jaut?jums ir j?izv?rt?, ?emot v?r? visu atbilstošo inform?ciju, Tiesa v?las sniegt š?dus preciz?jumus.

49 Pirmk?rt, apst?klis, ka neatkar?gu ekspertu iesaist?šan?s vesel?bas apr?pes apdrošin?šanas fonda apdrošin?to personu apr?pes nepieciešam?bas nov?rt?šan? ir paredz?ta š? sprieduma 11. punkt? min?to vadl?niju B 1 sada??, pats par sevi nav pietiekams, lai atz?tu, ka attiec?gajiem ekspertiem piem?t soci?l?s [labkl?j?bas strukt?ras] paz?mes, jo tas, ka past?v ?paši noteikumi attiec?b? uz vi?u sniegtajiem pakalpojumiem, ir tikai viens no elementiem, kas j??em v?r?, lai noteiktu šo soci?lo [labkl?j?bas strukt?ras] paz?mju esam?bu (p?c analo?ijas skat. spriedumu, 2016. gada 21. janv?ris, *Les Jardins de Jouvence*, C?335/14, EU:C:2016:36, 39. punkts). T? tas v?l jo vair?k ir šaj? gad?jum?, jo š?iet, ka no š?m paš?m pamatnost?dn?m izriet, ka iesp?ja pieaicin?t neatkar?gus ekspertus esot tikai "iz??muma k?rt?", it ?paši, lai risin?tu liela

pieprasījumu skaita problēmu.

50 Turklāt, ja atzīšana par sociālo labklājības struktūru izriet tu tikai no t vien, ka attiecīgo nodokļa maksātāju ir pilnvarojis cits nodokļu maksātājs, kas jau ir ticis atzīts par sociālo labklājības struktūru, tas galu galā nozīmē, ka šādi struktūrai tiktu atauts izmantot dabavstāj pieširtot rēķināšanas brīvību un, kā to būtībā ir norādījis Vācijas valdība, tiktu dota iespēja apiet valsts tiesību noteiktos kritērijus šīs atzīšanas pieširtšanai.

51 Otrkārt, lai gan ir jāatzīst, ka viens no elementiem, kas ir jāņem vērā, lai novērtētu, vai attiecīgajam nodokļu maksātājam piemīt sociālo labklājības struktūras statuss, ir fakts, ka attiecīgo pakalpojumu izmaksas lielā mērā sedz tādā sociālā nodrošinājuma iestāde kā veselības aprūpes apdrošināšanas fonds, tomēr šie elementa nozīme ir neliela situācijā, kad fonds šīs izmaksas sedz netieši, kā tas ir šajā gadījumā, ar MDK starpniecību, un izmaksu segšana nav balstīta uz minētā fonda tiešu lēmumu un neizriet no līguma, kas ir noslēgts ar fondu un minēto nodokļa maksātāju par minēto pakalpojumu sniegšanu. Šajā ziņā ar to vien, ka ir bijusi iespēja noslēgt līgumu, bet tā nav tikusi izmantota, nepietiek.

52 Treškārt, no Tiesas rēķināšanas esošajiem lietās materiāliem neizriet, ka citi privāto tiesību nodokļa maksātāji, kas veic tādus pašus darbības kā atbildētāja pamatlietā, būtu atzīti par sociālo labklājības struktūru apstākļos, kas ir līdzīgi atbildētāja situāciju raksturojošajiem apstākļiem. Līdz ar to šī ietī, ka atteikums pieširt šādu atzīšanu šajā gadījumā neapdraud nodokļu neitralitātes principu; tas ir jāpārbauda iesniedzētītiesai.

53 Tādējādi ar iesniedzētītiesas norādītājiem apstākļiem nevar pierādīt, ka pamatlietā Vācijas Federatīvā Republika būtu pārsniegusi tādus rēķināšanas brīvības robežas, kuras tai ir saistītas ar šo atzīšanu, atbilstoši PVN direktīvas 132. panta 1. punkta g) apakšpunktam.

54 Ēmot vērā visu iepriekš minēto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāsniedz atbilde, ka PVN direktīvas 132. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:

– tādā atzinumu par veselības aprūpes nepieciešamību sagatavošana, kurus veselības aprūpes apdrošināšanas fonda medicīniskā dienesta vietā veic neatkarīgs eksperts un kurus veselības aprūpes apdrošināšanas fonds izmanto, lai noteiktu, kādā apmērā fonda apdrošinātājam personām ir tiesības saņemt aprūpes un sociālo nodrošināšanas pakalpojumus, ir uzskatāma par tādā pakalpojumu sniegšanu, kas ir cieši saistīti ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošināšanu, ja vien šādu pakalpojumu sniegšana ir būtiski nepieciešama, lai īstenotu šājos jomā ietilpstošās darbības;

– ar šo tiesību normu tiek pieauts, ka šo ekspertu neatzīst par sociālo labklājības struktūru, lai gan, pirmkārt, viņš sniedz pakalpojumus kā apakšuzņēmājs, sagatavodams atzinumus par veselības aprūpes nepieciešamību pēc minētā medicīniskā dienesta, kurš ir atzīts par šādu struktūru, līguma, otrkārt, izmaksas, kas saistītas ar šo atzinumu sagatavošanu, netieši un vienotas likmes veidā sedz attiecīgais veselības aprūpes apdrošināšanas fonds un, treškārt, saskaņā ar valsts tiesību normām minētajam ekspertam ir iespēja nepastarpinātī noslēgt līgumu par minēto atzinumu sagatavošanu ar šo fondu, lai tādējādi tas tiktu atzīts [par labklājības struktūru], bet eksperts šādu iespēju nav izmantojis.

Par tiesīšanās izdevumiem

55 Attiecībā uz pamatlīetas pusēm šī tiesvedība ir stadijā procesā, kuru izskata iesniedzētītiesa, un tī lemj par tiesīšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tīesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (astot? pal?ta) nospriež:

Padomes Direkt?vas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu 132. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka

– **t?du atzinumu par vesel?bas apr?pes nepieciešam?bu sagatavošana, kurus vesel?bas apr?pes apdrošin?šanas fonda medic?nisk? dienesta viet? veic neatkar?gs eksperts un kurus vesel?bas apr?pes apdrošin?šanas fonds izmanto, lai noteiktu, k?d? apm?r? fonda apdrošin?taj?m person?m ir ties?bas sa?emt apr?pes un soci?l?s nodrošin?šanas pakalpojumus, ir uzskat?ma par t?du pakalpojumu sniegšanu, kas ir cieši saist?ti ar soci?lo apr?pi un soci?lo nodrošin?šanu, ja vien š?du pakalpojumu sniegšana ir b?tiski nepieciešama, lai ?stenotu šaj? jom? ietilpstošas darb?bas;**

– **ar šo ties?bu normu tiek pie?auts, ka šo ekspertu neatz?st par soci?l?s labkl?j?bas strukt?ru, lai gan, pirmk?rt, vi?š sniedz pakalpojumus k? apakšuz??m?js, sagatavodams atzinumus par vesel?bas apr?pes nepieciešam?bu p?c min?t? medic?nisk? dienesta, kurš ir atz?ts par š?du strukt?ru, l?guma, otrk?rt, izmaksas, kas saist?tas ar šo atzinumu sagatavošanu, netieši un vienotas likmes veid? sedz attiec?gais vesel?bas apr?pes apdrošin?šanas fonds un, trešk?rt, saska?? ar valsts ties?bu norm?m min?tajam ekspertam ir iesp?ja nepastarpin?ti nosl?gt l?gumu par min?to atzinumu sagatavošanu ar šo fondu, lai t?d?j?di tas tiktu atz?ts [par labkl?j?bas strukt?ru], bet eksperts š?du iesp?ju nav izmantojis.**

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – v?cu.